

Mi lett belőled ifjú vegyész? – Bacsó András, borász

Mikor nyertél vagy értél el helyezést kémiai versenyeken?

2006-ban 6. lettem az Irinyi versenyen, egy évvel később pedig 5. Ezt az helyezést értem el 11-esként az OKTV-n is, majd végzősként, 2009-ben sikerült legjobban a verseny, akkor 3. lettem az OKTV-n. A diákolimpiai válogatóversenyen kétszer vettem részt, 11-esként 8. helyezést értem el, míg egy évvel később 5. lettem, azaz én voltam a magyar csapat póttagja, így sajnos az olimpiai szereplés nem jött össze.

Ki volt a felkészítő tanárod? Hogyan gondolsz vissza rá?

A miskolci Földes Ferenc Gimnázium kémia tagozatán tanultam, Endrész Gyöngyi tanárnő tanította a kémia mellett a matematikát is, így a szakköröket is beleszámolva jó sok időt töltöttünk együtt. Nekem nagyon jó emlékeim vannak erről az időszakról, nagyon sokat tanultunk, dolgoztunk, de a hangulatra sosem volt panasz. Már gimnazistaként éreztük az osztálytársaimmal, hogy a kemény munkának eredménye van, és segítségével nemcsak választott egyetemünkre tudtunk könnyen bekerülni, hanem az egyetemista életünk elején bátran támaszkodhattunk a tudásunkra. Én azóta is tartom a kapcsolatot Tanárnővel.

Milyen indíttatásból kezdted el a kémiával komolyabban foglalkozni?

Általános iskolás koromban 3 tantárgyból sikerült országos döntőbe jutnom: informatikából (programozás), matematikából és kémiából. Nyolcadikos fejjel azt gondoltam, hogy a háromból a kémia az egyetlen olyan tudomány, amivel foglalkozva olyan munkám lehet felnőttként, ami nemcsak abból áll, hogy ülök egy számítógép képernyője előtt. Ezért úgy döntöttem, hogy gimnazista tanulmányaimat kémia tagozaton kezdem el. A választást nem bántam meg, és gimnázium végén úgy

döntöttem, hogy egyetemi tanulmányaimat az ELTE kémia szakán folytatom.

Ismerted-e diákkorodban a KÖKÉL-t?

Ismertem a KÖKÉL-t, 11-esként és végzősként rendszeresen be is küldtem a megoldásaimat, sőt a 2008/2009-es H pontversenyben 1. helyen végeztem. A beküldési határidő közeledtével egyre nagyobb örömmel próbálkoztam a feladatok megoldásával és ha még szükségem volt egy-két extra órára, akkor tudtam, hogy a tőlem távolabb eső posta van nyitva este 8-ig. Később egyetemen tudtam meg, hogy a budapesti ellenfeleim az éjfélig nyitva tartó posta segítségével több extra órát is nyerhettek...

Hozzásegítettek-e a pályaválasztásodhoz a versenyeken elért eredmények?

Általános iskolában határozottan a versenyeredmények miatt választottam a reál, majd a kémiai irányultságot. Azonban gimnáziumban annyira megszerettem a kémiát a maga sokszínűségével, hogy akkor is ezen a pályán maradtam volna, ha nem jutok be a versenyek döntőjébe.

Mi a végzettséged és a pillanatnyi foglalkozásod? Maradtál-e a kémiai pályán?

A kémia vonalon megszereztem az ELTE-n a Kémia MSc végzettséget, de nem maradtam szorosan a kémiai pályán. Harmadéves koromban ugyanis elkezdtem a Szőlész-borász BSc-t és ezt a szakot is elvégeztem. 2014 és 2016 között dolgoztam másfél évet vegyész kutatóként, fél-fél évet pedig Franciaországban, illetve Spanyolországban dolgoztam borászként. Végül 2016 végén eldöntöttem, hogy a borász pályát választom és hazatértem Tokaj-Hegyaljára. Jelenleg a Tolcsván található Tokaj-Oremus Szőlőbirtok és Pincészet borásza vagyok.

A borászként való munkámat is meghatározza a kémia, hiszen a szőlő, a must és a bor folyamatos analízisével nyerhetünk információt és hozhatunk meg bizonyos döntéseket (pl. szükséges-e tápanyagot kijuttatni a szőlőültvényekbe, mikor kezdjük a szüretet, rendben zajlik-e az erjedés vagy az érlelés folyamata). Sokszor igen egyszerű méréssel van dolgunk (desztillálás, sűrűségmérés, sav-bázis titrálás) de

egyre bonyolultabb készülékek is kezdenek a mindennapjaink részévé válni (enzimatis automat titráló, spektrofotométer).

Nyertél-e más versenyt, ösztöndíjat (hazait, külföldit)?

Egyetemen sikeresen szerepeltem a TDK konferenciákon, valamint 4 éven keresztül elnyertem a Köztársasági Ösztöndíjat. A versenyekkel kapcsolatban a legbüszkébb azonban arra vagyok, hogy 2009 óta részt veszek a Dürer Verseny szervezésében, ahol 2011-től már kémia kategóriában is lehet indulni. Egyetemistaként én vezettem a kémia részért felelős csapatot, azóta már a harmadik „generációs” egyetemisták szervezik a versenyt természetesen mi „vének” továbbra is segítünk nekik.

Van-e kémikus példaképed (akár kortárs is)? Miért pont ő?

Nincs szigorúan vett kémikus példaképem, rengeteg kiváló vegyészről hallunk tanulmányaink során, nem tudnék kiemelni senkit sem. Egy kiváló kortárs szerves kémikus, a jelenleg a bécsi egyetemen dolgozó Prof. Dr. Nuno Maulide egyik „bölcssége” azonban a mai napig élénken él bennem. Egyik korábbi munkahelyén esett meg velem, hogy a fizetéséről szóló tárgyalás alatt igazából vissza kellett fognia magát, nehogy hangosan kimondja a gondolatait miszerint: „teljesen mindegy mennyi lesz a fizetésem, igazából én annak örülök, hogy bejöhetek a laborba és kísérletezhetek, az, hogy ezért még Ti fizettek nekem, már csak hab a tortán”. Szerintem, aki ilyen elkötelezettséget érez a szakmája, munkáka iránt az jó úton jár és biztos vagyok benne, hogy sikeres lesz.

Mit üzensz a ma kémia iránt érdeklődő diákoknak?

A kémia egy nagyon sokrétű és szép tudományág. Az általános és középiskolában tanított alapok elsajátítása rendkívül fontos, mert akkor az egyetemi tanulmányok alatt jut idő az apró részletek megértésére is. Ma már nem a polihisztorok korát éljük, így általában egy nekünk megtetsző apró részletre kezdünk komoly figyelmet fordítani és így tudjuk megtalálni a hivatásunkat, ami a kémia világában bárhová elkalauzolhat minket az orvoslástól kezdve az ipari termelésen át az analitikai és fizikai-kémiai mérésekig.